

PRUSKI MARIAN (1907-1940)

Urodził się w Gostyniu 23 stycznia 1907 roku w rodzinie Bronisława, właściciela apteki w Rynku i Julii z Czabajskich. W 1925 roku ukończył gimnazjum w Grudziądzu i podjął studia na Wydziale Prawno-Ekonomicznym Uniwersytetu Poznańskiego. W 1932 roku uzyskał dyplom magistra praw, a po aplikaturze mianowany został sędzią w Sądzie Grodzkim w Kościanie. Latem 1930 roku powołano go do odbycia skróconej służby wojskowej. Od 11 sierpnia 1930 roku do 15 czerwca 1931 roku służył w Szkole Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu.

Od 16 maja do 12 lipca 1931 roku uczestniczył w kursie praktycznym w centrum wyszkolenia broni pancernej w Modlinie. Po powrocie do szkoły w Grudziądzu awansował na stopień kaprała podchorążego i został przeniesiony do rezerwy. Otrzymał przydział do 1. dywizjonu samochodów pancernych w Brześciu nad Bugiem. Ćwiczenia w rezerwie odbył latem 1933 roku w 4. dywizjonie pancernym. Po nich awansowany został na stopień plutonowego podchorążego. W kolejnych ćwiczeniach uczestniczył latem następnego roku, w 4. batalionie czołgów i samochodów pancernych. Zakończyły się one awansem na stopień wachmistrza. 24 grudnia 1935 roku został mianowany podporucznikiem rezerwy kawalerii ze starszeństwem od 1 stycznia 1935 roku i wcielony do 1. batalionu pancernego w Poznaniu. Latem 1936 roku odbył 4-tygodniowe ćwiczenia w tym batalionie na stanowisku dowódcy plutonu samochodów pancernych i uzyskał bardzo pochlebną opinię kpt. Stanisława Tyksińskiego, dowódcy szwadronu samochodów pancernych.

We wrześniu 1939 roku w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej. Osadzony w obozie w Kozielsku, skąd wywieziono go 4 kwietnia 1940 roku na podstawie listy transportowej NKWD z 1 kwietnia 1940 roku poz. 84. Zastrzelony w lesie katyńskim 5 kwietnia. Komisja techniczna PCK podczas ekshumacji wiosną 1943 roku zidentyfikowała jego zwłoki, opatrzyła numerem (AM) 1893 i pochowała w bratniej mogile na nowo zbudowanym polskim cmentarzu wojennym. Przy jego zwłokach znaleziono oficerską książeczkę służbową i zaświadczenie o szczepieniu w obozie. Żonaty był z Wiesławą Gummer.

CAW Ap. 3151+15927; Amtliches Material, s. 218; A. Moszyński, *Lista katyńska*, Londyn 1982, s. 155; P. Bauer, J. Zielonka, *Żołnierska droga przez mękę*, Kościan 1990, s. 57; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 196; W. Śmigielski, *Gostyńska lista katyńska*, „Gazeta Gostyńska” 1994, nr 19, s. 33; *Rozstrzelani w Katyniu*, Warszawa 1995, s. 194; T. Kryśka-Karski, *Straty korpusu oficerskiego*, Londyn 1996, s. 335; *Księga pochowanych żołnierzy*, Pruszków 1996, s. 296; *Katyń: księga cmentarna*, Warszawa 2000, s. 504; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 81-82.